

KOMENDA GŁÓWNA POLICJI

Pełnomocnik Komendanta Głównego Policji ds. Ochrony Praw Człowieka

ul. Puławska 148/150, 02-514 Warszawa; tel. (22) 60 122 58; kom. 785 202 225; fax.(22) 60 13 136; e-mail:krzysztof.laszkiwicz@policja.gov.pl

Warszawa, dnia 22 kwietnia 2015 r.

L.dz. Gpc- ³⁸⁹...../255/281/15

Stowarzyszenie Koalicja KARAT

ul. Walecznych 26/5

03-916 Warszawa

Odpowiadając na pismo z dnia 16 marca 2015 r. w sprawie przekazania informacji na temat realizacji przez Polskę rekomendacji będących wynikiem rozpatrzenia połączonego VII i VIII sprawozdania okresowego z wykonania przez Polskę postanowień *Konwencji w sprawie likwidacji wszelkich form dyskryminacji kobiet CEDAW* poniżej przekazuję odpowiedzi na pytania wskazane w załączonej do pisma ankiecie.

Pyt. 1.

W dniu 25 marca 2015 r. Pełnomocnik Komendanta Głównego Policji ds. ochrony praw człowieka przekazał wszystkim jednostkom Policji i komórkom organizacyjnym Komendy Głównej Policji tekst rekomendacji Komitetu CEDAW z poleceniem dalszego wykorzystania służbowego zgodnie z właściwością oraz rozpowszechnienia dokumentu wśród podległych policjantów i pracowników.

Pyt. 2.,3.,4.

Zakres tematyczny zawarty w powyższych pytaniach jest przedmiotem prac Zespołu Monitorującego do spraw Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie (powołanego na podstawie art. 10a ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. *o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie*, Dz. U. Nr 180, poz. 1493 z późn. zm.), w skład którego wchodzi przedstawiciel Komendy Głównej Policji.

Zespół Monitorujący do spraw Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie kończy prace nad zmianą w ustawie o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie oraz innych ustaw, w tym w ustawie o Policji oraz kodeksu postępowania karnego. Proponowane zmiany mają na celu między innymi większą ochronę osób doznających przemocy w rodzinie. Należy wskazać, że podmiotem odpowiedzialnym za wdrożenie do procesu legislacyjnego powyższych przepisów jest Ministerstwo Pracy i Polityki Społecznej.

W skład Zespołu Monitorującego do spraw Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie wchodzi również przedstawiciel Biura Pełnomocnika Rządu ds. Równego Traktowania.

Wskazać należy, że Policja jest organem uprawnionym wyłącznie do wnioskowania o zastosowanie dwóch kategorii środków zapobiegawczych, tj. nakazu opuszczenia lokalu mieszkalnego zajmowanego wspólnie z pokrzywdzonym - określonego w art. 275 a k.p.k. i art. 275 § 3 k.p.k. oraz zakazu kontaktowania się z osobą pokrzywdzoną określonego w art. 275 § 3 k.p.k. Wniosek o zastosowanie powyższych instytucji może zostać skierowany tylko wtedy, gdy spełnione są ściśle określone w k.p.k. przesłanki umożliwiające orzeczenie konkretnego środka.

We wszystkich prowadzonych postępowaniach przygotowawczych, zwłaszcza w sprawach dotyczących przemocy w rodzinie, tj. o czyn określony w art. 207 k.k., szczególną uwagę zwraca się na pomoc i zapewnienie bezpieczeństwa ofiarom przemocy. Zgromadzony w sprawach materiał dowodowy jest poddawany ocenie z uwagi na konieczność skierowania wniosków do Prokuratora lub Sądu o zastosowanie środków określonych w art. 275 i 275a k.p.k. W szczególności natomiast konieczność ich zastosowania jest rozważana w sytuacji, gdy z zawiadomienia o popełnieniu przestępstwa lub okoliczności sprawy wynika, że sprawca przemocy zamieszkuje wspólnie z pokrzywdzonymi.

W związku z powyższym nie jest możliwym bezpośrednio wskazywanie funkcjonariuszom prowadzącym postępowania przygotowawcze z art. 207 k.k. konieczności wnioskowania w każdej takiej sprawie o nakaz opuszczenia przez podejrzanego lokalu zajmowanego wspólnie z osobami pokrzywdzonymi, określony w art. 275 a § 1 k.p.k. lub obowiązek nie zbliżania się do osoby pokrzywdzonej - art. 275 k.p.k.

W sprawach dotyczących przemocy w rodzinie na wyjątkową uwagę zasługuje dobro osoby pokrzywdzonej, jednakże nie można zapominać, że środki zapobiegawcze zgodnie z art. 249 § k.p.k., jako środki przymusu, są stosowane dla zabezpieczenia prawidłowego toku postępowania, a wyjątkowo, także w celu zapobiegnięcia popełnieniu przez oskarżonego nowego, ciężkiego przestępstwa. Można je stosować tylko wtedy, gdy zebrane dowody wskazują na duże prawdopodobieństwo, że oskarżony popełnił przestępstwo. Dodatkowo muszą być spełnione szczególne przesłanki wskazane w art. 275 k.p.k. oraz art. 275a k.p.k., co wyklucza stosowanie automatyzmu w decyzjach dotyczących właściwych wniosków.

W ramach prowadzonych szkoleń policyjnych zagadnienie przemocy w rodzinie, z uwzględnieniem stosowania wniosków o zastosowanie nieizolacyjnych środków zapobiegawczych, stanowi ważny element procesu kształcenia.

Dodatkowo należy wskazać, że odseparowanie sprawcy przemocy w rodzinie od osoby pokrzywdzonej jest możliwe przy zastosowaniu kilku różnych podstaw prawnych, nie tylko tych, przewidzianych przez przepisy kodeksu postępowania karnego w art. 275 i 275a.

W „dyspozycji” organów wymiaru sprawiedliwości pozostają również środki karne określone w ustawie z dnia 6 czerwca 1997 r. Kodeks karny w postaci: zakazu zbliżania się do określonych osób - art. 39 pkt 2b k.k. i nakazu opuszczenia lokalu zajmowanego wspólnie z pokrzywdzonym - art. 39 pkt 2e k.k. oraz środki probacyjne określone w kodeksie karnym w art. 72 § 1 pkt 5-8 k.k.

Ponadto w przypadku wystąpienia przemocy w rodzinie zasadnicze i niezbędne jest opracowanie szczegółowego planu pomocy rodzinie. Takie możliwości dają narzędzia wspierające, takie jak procedura „Niebieskie Karty”.

Pyt. 5., 10.

Policja gromadzi dane statystyczne dotyczące podjętych przez Policję działań wobec przemocy w rodzinie w ramach procedury „Niebieskie Karty” z uwzględnieniem płci osób doznających przemocy w rodzinie, jak i stosujących przemoc w rodzinie. Ponadto, od 2012 r. w przypadku osób doznających przemocy w rodzinie wprowadzono dodatkowy podział na wiek (do 65 r.ż. i powyżej 65 r.ż.), a od 2014 r. wprowadzono podział na płeć w przypadku kiedy przemocy w rodzinie doznaje osoba małoletnia oraz gdy przemocy w rodzinie dopuszcza się nieletni. W ramach danych statystycznych dotyczących podjętych przez Policję działań wobec przemocy w rodzinie w ramach procedury „Niebieskie Karty” gromadzone są dane dotyczące liczby formularzy „Niebieska Karta – A” według miejsca zamieszkania osoby, co do której istnieje podejrzenie, że jest dotknięta przemocą w rodzinie (należy wskazać, że podział ten dot. ogólnej liczby wypełnionych przez Policję formularzy „Niebieska Karta – A”, a nie zawiera dodatkowo podziału na płeć). W zakresie danych statystycznych dotyczących podjętych przez Policję działań wobec przemocy w rodzinie w ramach procedury „Niebieskie Karty” do czasu zmiany rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 13 września 2011 r. w sprawie procedury „Niebieskie Karty” oraz wzorów formularzy „Niebieska Karta” (Dz. U. Nr 209, poz. 1245) nie przewidujemy zmian zakresu gromadzonych danych. W KSIP, z inicjatywy Biura Prewencji i Ruchu Drogowego KGP, w 2016 r. przy wyborze kwalifikacji prawnej czynu obligatoryjne będzie wskazanie czy miał on związek z przemocą w rodzinie.

Z inicjatywy Biura Służby Kryminalnej KGP we wszystkich podległych garnizonach od 1 stycznia 2015 r. wdrożony został Elektroniczny Rejestr Czynności Dochodzeniowo-Śledczych, w których ewidencjonowane są wszystkie postępowania przygotowawcze prowadzone przez Policję, w tym postępowania o czyn z art. 207 k.k. Jedną z funkcjonalności tego systemu umożliwi bezpośrednim przełożonym sprawowanie wzmocnionego nadzoru nad postępowaniami dotyczącymi tej kategorii przestępstw, szczególnie w zakresie oceny zebranego materiału dowodowego i konieczności wnioskowania o środki zapobiegawcze w stosunku do sprawców przestępstw stypizowanych w art. 207 k.k., przy spełnieniu przesłanek kodeksowych. Usprawnienie prowadzenia czynności nadzorczych nad postępowaniami przygotowawczymi przyczyni się do zwiększenia skuteczności stosowania ww. środków zapobiegawczych.

Pyt. 6.

W opinii Wydziału dw. z Handlem Ludźmi Biura Służby Kryminalnej KGP (WHL BSK KGP) Policja dysponuje wystarczającymi zasobami osobowymi, strukturalnymi i finansowymi, aby skutecznie ścigać sprawców handlu ludźmi. Ww. zasoby są bowiem sukcesywnie budowane od 2007 roku i po blisko 8 latach zostały w sposób właściwy „zbilansowane” w odniesieniu do istniejącego i rozpoznanego zagrożenia przedmiotową przestępczością. Komórki organizacyjne Policji zajmujące się ściganiem handlu ludźmi składają się z odpowiednio wykwalifikowanych funkcjonariuszy Policji. Wynika to bowiem z wymogu ukończenia przez osoby pełniące służbę w tego rodzaju komórkach, kursu specjalistycznego w zakresie zwalczania handlu ludźmi. Kwestia zróżnicowania ww. komórek pod kątem płci przedstawia się w chwili obecnej w ten sposób, że kobiety stanowią 25% ogółu policjantów zajmujących się zwalczaniem handlu ludźmi. Należy dodać, że procent policjantek pełniących służbę w komórkach do walki z handlem ludźmi na przestrzeni ostatnich lat zmienia się i ma tendencję wzrostową.

Pyt. 7.

Biuro Służby Kryminalnej KGP podkreśla, że problematyka wczesnej i prawidłowej identyfikacji kobiet i dziewcząt jako ofiar handlu ludźmi nie jest kwestią przyszłych działań, które dopiero zostaną w Policji podjęte. Działania takie były i są realizowane przez Policję, w odniesieniu do tego rodzaju przestępstw, na bieżąco. Należy też podkreślić, że Policja nie dyskryminuje ofiar handlu ludźmi z uwagi na płeć. Procedury w tym zakresie są takie same dla wszystkich ofiar handlu ludźmi bez względu na płeć. Kwestie postępowania z ofiarami handlu ludźmi z uwagi na różnicę płci regulują istniejące w tym zakresie przepisy dotyczące postępowania z osobami pokrzywdzonymi przestępstwem np. ogólna zasada dokonywania

przeszukania osobistego przez przedstawiciela tej samej płci itp. Interpretując niniejsze pytanie jako zapytanie o przyszłe kroki Policji w tej dziedzinie w odniesieniu do chwili obecnej należy stwierdzić, że planowane jest dalsze, systematyczne podnoszenie wiedzy policjantów w obszarze identyfikacji ofiar handlu ludźmi. Z uwagi na liczbę ujawnianych w Polsce form zjawiskowych handlu ludźmi (gdzie ok. 80-85% stanowi wykorzystanie osoby w prostytucji), praktyka w identyfikacji kobiet jako ofiar handlu ludźmi jest w ocenie WHL BSK KGP o wiele bardziej skuteczna niż w przypadku mężczyzn.

Pyt. 8.

Szkolenia w Policji w tym zakresie postępowania z ofiarami handlu ludźmi prowadzone są na bieżąco. Przykładem może być kurs specjalistyczny w zakresie zwalczania handlu ludźmi, który jest realizowany od 2009 r. i od samego początku jednym z najważniejszych jego elementów jest nauka identyfikacji ofiar handlu ludźmi. Z uwagi na częstość występowania kobiet jako ofiar handlu ludźmi, większy problem uczestnikom kursów w identyfikacji ofiary tego przestępstwa sprawia rozpoznawanie ofiar-mężczyzn. Kwestie tego rodzaju uwzględniane są na bieżąco w kolejnych edycjach kursu. Ponadto kwestie identyfikacji ofiar, z uwzględnieniem specyfiki postępowania z osobami odrębnej płci przekazywane są policjantom w ramach doskonalenia zawodowego realizowanego lokalnie.

Pyt. 9.

Gromadzenie danych przez Policję regulują stosowne przepisy prawne, które wskazują jakiego rodzaju dane Policja ma prawo gromadzić. Kwestię dostarczania danych segregowanych ze względu na płeć, które umożliwią właściwą analizę należy podzielić na dwa elementy. Pierwszy dotyczy działań formalno-prawnych a drugi gromadzenia stosownych danych. Odnosząc się do zapytania „jakie działania zostaną podjęte w ww. kwestii” należy stwierdzić, że Policja w odniesieniu do zmian w przepisach prawa nie jest właściwa merytorycznie. Odnosząc się z kolei do gromadzenia danych należy stwierdzić, że aktualnie są to wyłącznie dane liczbowe o pokrzywdzonych, które uwzględniają jednak podział na płeć [M/K] i wiek [pełnoletni/małoletni]. Wydaje się więc, że pozwalałyby one na wskazaną w pytaniu analizę, bez zmiany obecnego stanu prawnego w niniejszej materii.

Pyt. 11.

W dniu 8 kwietnia 2014. r. przy Pełnomocniku Rządu do Spraw Równego Traktowania powołany został Zespół opiniodawczy – doradczy „Kobiety w Służbach Mundurowych”. Celem zespołu jest przede wszystkim wymiana dobrych praktyk dotyczących realizacji równości szans kobiet i mężczyzn w poszczególnych służbach. Przedstawiciel Policji jest stałym członkiem Zespołu.

Do zadań Zespołu „Kobiety w Służbach Mundurowych” należą w szczególności:

- analiza obowiązujących aktów prawnych i rozwiązań proceduralnych stosowanych w służbach mundurowych pod kątem równego traktowania kobiet i mężczyzn,
- wskazywanie propozycji rozwiązań legislacyjnych i organizacyjnych wpływających na realizację zasady równości płci w służbach mundurowych,
- upowszechnienie i promowanie problematyki równości płci i ochrony praw kobiet w służbach mundurowych,
- wymiana wiedzy pomiędzy służbami mundurowymi w zakresie m.in. badań, regulacji, dobrych praktyk dotyczących funkcjonowania kobiet oraz inicjatyw podejmowanych przez poszczególne służby mundurowe w tym zakresie.

27 maja 2014 r. został powołany przy Komendancie Głównym Policji Zespół ds. strategii równych szans w Policji. Do zadań Zespołu należą:

- Analiza aktów prawnych oraz wewnętrznych procedur policyjnych pod kątem istnienia regulacji dyskryminujących osoby ze względu na płeć;
- Opracowanie i wdrożenie w policji trwałego systemu diagnostycznego potrzeb i oczekiwań w zakresie równych szans i równego traktowania ze względu na płeć;
- Opracowanie i wdrażanie w Policji środowiskowych narzędzi edukacyjnych dotyczących płci w znaczeniu społeczno-kulturowym;
- Opracowanie w Policji ścieżek karier zawodowych uwzględniających płeć jako kategorię zmienną;
- Prowadzenie w Policji banku dobrych praktyk w zakresie pomysłów na wyrównanie szans oraz równe traktowanie ze względu na płeć;
- Przygotowanie i prowadzenie kampanii informacyjnych w zakresie równych szans i równego traktowania ze względu na płeć.

W lipcu 2014 r. wdrożono w Policji *procedury antydyskryminacyjne* dla policjantów i pracowników Policji. Procedura ma na celu przeciwdziałanie przypadkom nierównego traktowania w miejscu pełnienia służby lub świadczenia pracy. Według procedur, każda osoba pełniąca służbę/zatrudniona w Policji obowiązana jest kierować się zasadą poszanowania godności w relacjach międzyludzkich i powstrzymywać się od zachowań dyskryminujących wobec podwładnych, współpracowników i przełożonych. Kształtowanie procesów kadrowych, w szczególności takich jak awansowanie, wynagradzanie, kierowanie na szkolenia podnoszące kwalifikacje musi opierać się na przepisach prawa, obiektywnej ocenie wyników pracy, umiejętnościach i kompetencjach. W procesie kształtowania pozycji zawodowej w Policji nie mogą mieć żadnego znaczenia w szczególności takie cechy jak płeć, kolor skóry, pochodzenie etniczne, narodowość, religia, wyznanie, bezwyznaniowość, światopogląd, niepełnosprawność, wiek, przynależność związkowa, przekonania polityczne, orientacja seksualna i tożsamość płciowa.

Sformułowane 7 listopada 2014 r. przez Komitet ds. Likwidacji Wszelkich Form Dyskryminacji Kobiet ONZ (CEDAW) rekomendacje dla Polski dotyczą przede wszystkim konieczności podjęcia działań mających na celu właściwe wdrażanie postanowień *Konwencji w sprawie Likwidacji Wszelkich Form Dyskryminacji Kobiet*. Obawy Komitetu budzi przede wszystkim utrzymujące się w Polsce, głęboko zakorzenione, stereotypowe postrzeganie społecznych ról i obowiązków kobiet i mężczyzn w rodzinach i w społeczeństwie. Wśród działań, mających na celu zapobieganie stereotypizacji ze względu na płeć oraz niwelujących ogólną, niewystarczającą znajomość przepisów *Konwencji*, uwzględniono: przegląd materiałów edukacyjnych oraz konieczność poszerzenia wiedzy, między innymi Policji i innych przedstawicieli organów ścigania, w zakresie dyskryminacji ze względu na płeć oraz konwencyjnych praw kobiet.

Wychodząc naprzeciw powyższym zaleceniom oraz uwzględniając wnioski z analizy potrzeb szkoleniowych, uwidocznionych podczas bieżącej pracy warsztatowej policyjnych pełnomocników ds. ochrony praw człowieka oraz wskazanych podczas posiedzeń Zespołu ds. Strategii Równych Szans w Policji przy Komendancie Głównym Policji w lutym br. podjęto decyzję o powołaniu Zespołu ds. przygotowania programu środowiskowego pn. *Dyskryminacja ze względu na płeć*. Zespół rozpoczął pracę w marcu br. Dzięki realizacji szkoleń na podstawie wskazanego programu ma szansę zostać osiągnięty wyższy poziom świadomości i wiedzy policjantów i pracowników cywilnych Policji w zakresie równego traktowania, przede wszystkim w sferze płci, a także będzie stanowić narzędzie do skutecznego zapobiegania i zwalczania przypadków nierównego traktowania ze względu na płeć w Policji.

Pyt. 11, cz. 2.

Zgodnie z art. 60 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. *„Obywatele polscy korzystający z pełni praw publicznych mają prawo dostępu do służby publicznej na jednakowych zasadach.”*.

W duchu przepisu art. 60 Ustawy Zasadniczej realizowane jest postępowanie kwalifikacyjne do w stosunku do kandydatów ubiegających się o przyjęcie do służby w Policji.

Wymogi stawiane kandydatom do służby w Policji określone zostały w art. 25 ust. 1 ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2011 r. Nr 287, poz. 1687, z późn. zm.), zgodnie z którym służbę w Policji może pełnić osoba, która:

- jest obywatelem polskim o nieposzlakowanej opinii,
- nie jest skazana prawomocnym wyrokiem sądu za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe,
- korzysta z pełni praw obywatelskich,
- posiada co najmniej średnie wykształcenie,
- posiada zdolność fizyczną i psychiczną do służby w formacjach uzbrojonych, podległych szczególnej dyscyplinie służbowej, której gotów jest się podporządkować,
- daje rękojmię zachowania tajemnicy stosownie do wymogów określonych w przepisach o ochronie informacji niejawnych.

Zasady doboru do służby w Policji, oraz przeprowadzanie etapów postępowania kwalifikacyjnego wobec kandydatów do służby określone są przez niżej wymienione akty prawne:

- ✓ ustawa z dnia 6 kwietnia 1990 r. o *Policji* (Dz. U. z 2011 r. Nr 287, poz. 1687, z późn. zm.) - art. 25,
- ✓ rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 18 kwietnia 2012 r. w sprawie *postępowania kwalifikacyjnego w stosunku do kandydatów ubiegających się o przyjęcie do służby w Policji* (Dz. U. poz. 432 z późn. zm.),
- ✓ ustawa z dnia 5 sierpnia 2010 r. o ochronie informacji niejawnych (Dz. U. Nr 182, poz. 1228),
- ✓ rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 19 grudnia 2014 r. w sprawie *wykazu chorób i ułomności, wraz z kategoriami zdolności do służby w Policji, Straży Granicznej, Państwowej Straży Pożarnej oraz Biurze Ochrony Rządu* (Dz. U. poz. 1898).

Procedura doboru do służby w Policji ma charakter konkursowy, natomiast o przyjęciu kandydata do służby w Policji decyduje uzyskanie przez kandydata pozytywnego wyniku z wszystkich etapów postępowania kwalifikacyjnego oraz suma punktów uzyskanych przez kandydata z tzw. punktowanych etapów postępowania kwalifikacyjnego, tj.: testu wiedzy, testu sprawności fizycznej, testu psychologicznego oraz rozmowy kwalifikacyjnej.

Łącznie z etapów postępowania kwalifikacyjnego kandydat do służby może uzyskać maksymalnie 220 punktów, które zliczane są według schematu:

- ✓ test wiedzy – etap ten ma charakter rankingowy, kandydat może uzyskać od 0 do 40 punktów,
- ✓ test sprawności fizycznej – maksymalnie 60 punktów (minimalna liczba punktów gwarantująca zaliczenie tego etapu wynosi 43),
- ✓ test psychologiczny – maksymalnie 60 punktów (za etap ten kandydat może uzyskać od 1 do 60 punktów),
- ✓ rozmowa kwalifikacyjna – maksymalnie 60 punktów (minimalna liczba punktów gwarantująca zaliczenie tego etapu wynosi 36).

Dodatkowo kandydaci do służby w Policji otrzymują punkty preferencyjne za posiadane wykształcenie, które jest oceniane także w systemie punktowym, odpowiednio:

- ✓ wykształcenie wyższe (magister lub równorzędne) o kierunku przydatnym dla służby w Policji (prawo, administracja, ekonomia, bezpieczeństwo narodowe lub bezpieczeństwo wewnętrzne) – 8 punktów,
- ✓ wykształcenie wyższe (magister lub równorzędne) o innym kierunku – 6 punktów,
- ✓ wykształcenie wyższe (licencjat, inżynier) – 4 punkty,
- ✓ wykształcenie średnie (ukończenie liceum ogólnokształcącego lub technikum w klasie, w której nauczane były przedmioty dotyczące funkcjonowania Policji, dla których zostały opracowane w szkole programy nauczania włączone do szkolnego zestawu programów nauczania) – 2 punkty.

Ponadto kandydat do służby otrzymuje dodatkowe punkty preferencyjne, z tytułu posiadanych umiejętności, które podlegają ocenie w systemie punktowym według następującego schematu:

- ✓ posiadanie tytułu ratownika albo ratownika medycznego - 4 pkt.,
- ✓ posiadanie uprawnień instruktora sportów walki, strzelectwa sportowego, ratownictwa wodnego, nurkowania oraz sportów motorowodnych - 4 pkt.,

- ✓ posiadanie uprawnień ratownika wodnego, uprawnień w dziedzinie pletwonurkowania lub wykonywania prac podwodnych oraz uprawnień do prowadzenia łodzi motorowej - 2 pkt.,
- ✓ posiadanie prawa jazdy kategorii „A” lub „C” – 2 pkt.

Ogółem kandydat do służby może uzyskać maksymalnie 240 pkt., w tym 220 za tzw. „etapy punktowane” oraz 20 pkt z tytułu posiadanego wykształcenia oraz posiadanych umiejętności.

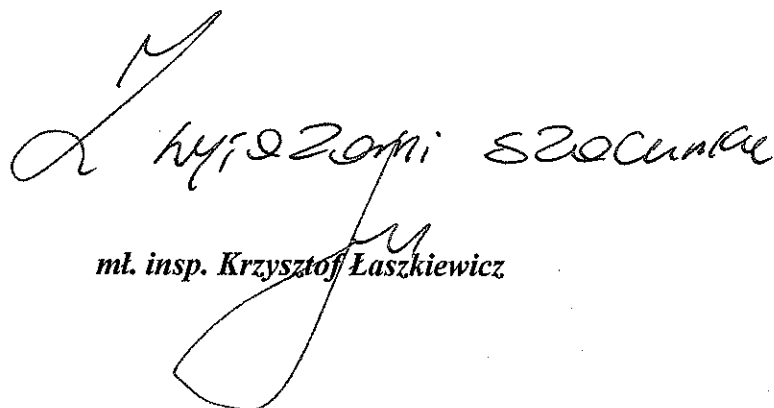
Procedura doboru do służby w Policji cechuje się jednakowymi zasadami, bez względu na płeć kandydata, jego wiek, wyznanie, itp. tj.:

- przeprowadzaniem tożsamego postępowania kwalifikacyjnego do służby w Policji (przystępowanie kandydatów do poszczególnych etapów procedury doboru),
- tożsamymi kryteriami ocennymi, stosowanymi podczas przeprowadzania etapów tego postępowania.

Do służby w Policji w 2014 r. przyjętych zostało 4 015 funkcjonariuszy, w tym:

- 1) Mężczyźni - przyjętych zostało 3 318, co stanowi 82,65% z ogółu przyjętych w ww. okresie,
- 2) Kobiety - przyjętych zostało 697, co stanowi 17,35% z ogółu przyjętych w ww. okresie;

Na podstawie ww. danych stwierdzić należy, iż procentowy udział kobiet w przyjęciu do służby w Policji uzależniony jest m. in. od liczby kandydatek przystępujących do postępowania kwalifikacyjnego. Tak więc stwierdzić należy, iż zwiększenie liczby kobiet w Policji uzależnione będzie wyłącznie od zwiększenia zainteresowania służbą w Policji tej grupy kandydatów (kobiet).

mł. insp. Krzysztof Łaszkiewicz